

[Indenrigsministeren.]

er ikke med dette lovforslag tilsigtet at gøre mulighederne for at tage spiritusprøver ringere end før; det kan vi komme tilbage til i udvalget, hvis man ikke mener at have fået svar nok.

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne i øvrigt; der var en vis nuanceforskel i tilslutningen, og jeg ville jo gerne have den fuldtønde tilslutning, men det er ikke altid let at opnå, og så må man tage de beskedne ting, man kan få fra nogles side.

Til hr. Henning Jensen vil jeg gerne sige med hensyn til udstationering, at det ikke er tanken, at man bare placerer på ét sted, men at man netop ved at samle embedslægeinstitutionen får bedre mulighed for specialisering, bedre mulighed for afløsning, bedre mulighed for ferie og bedre mulighed for at organisere på en bedre måde.

Til de ordførere, som har været inde på, at dette skal være en amtskommunal opgave, må jeg nok sige, at med den diskussion, der har været i den senere tid om ikke at lægge opgaver over til amtet, står vi altså pludselig i en ny situation: nu skal vi endelig lægge dem ud til amterne igen, for det er de eneste, der kan klare det; de kan nemlig også klare en situation, hvor embedslægen skal have tilsyn med sig selv som amtskommunalt ansat og samtidig være retsmediciner, samtidig være tillidsmand for justitsministeriet, samtidig være tillidsmand som den, der klager på forskellige områder, have tilsyn med sundhedspersonale, læger, sygeplejersker, tandlæger, og hvad ved jeg. Jeg er meget parat til at argumentere omkring de ting i udvalget, men efter det, jeg er blevet overbevist om, er det ikke det rette i dette tilfælde at bringe det ud til amtskommunerne, men derimod at gøre det til en statslig institution. Men det er jeg som sagt parat til at drøfte videre i udvalget. Jeg vil på den anden side gerne overbevises fra amtskommunal side om, at det er rimeligt og ret at lave en ny amtskommunal opgave på dette felt.

Til fru Karen Thurøe Hansen vil jeg gerne sige, at jeg bliver altså skuffet endnu en gang — jeg håber ikke, jeg bliver det tredje gang, når vi skal behandle det næste lovforslag. Det var et „flydende“ lovforslag, det var flere penge, der skulle til osv. Lovforslaget er simpelt hen en konsekvens af miljølovgiv-

ningen, som jeg tror fru Inger Lise Petersen også var inde på det; det er derfor, at lovforslaget er kommet, men det er også kommet, fordi vi trænger til en modernisering af embedslægeinstitutionen. Jeg vil gerne være med til at dyrke det med pengene og økonomien noget mere, og vi har ikke lagt os fast på ikrafttrædelsestidspunktet, det vil vi også godt drøfte videre. Det er ikke min hensigt og har ikke været vor hensigt på nogen måde bare at lægge nye udgifter ud, men at søge at få lovgivningen bragt i takt med det, der er nødvendigt i forbindelse med de andre ting, vi i øvrigt beskæftiger os med herinde — og det er i hvert fald ikke en udvidelse af administrationsudgifterne.

Til hr. A. Chr. Andersen vel faktisk kun den bemærkning, at enten det nu er stat eller amt, der skal betale en embedslægeinstitution, skal der offentlige penge til at betale den med, så det er altså bare spørgsmålet, om man vil det ene eller det andet her, men pengene bliver i og for sig de samme. Jeg vil gerne være med til at se på, hvilke muligheder for besparelser vi har på den ordning, vi har, i hvilken udstrækning vi kan gøre det til en rimelig ordning.

Hr. A. Chr. Andersen harcelerede lidt over, at dette også nærmest var en bemyndigelseslov til ministeren. Nu kunne jeg levende forestille mig hr. A. Chr. Andersen som indenrigsminister her på talerstolen — en vis mand forbyde, det sker i mange, mange år, jeg tænker ikke lige på personen hr. A. Chr. Andersen, men måske på den side af salen — men tænk, om alle disse ting f. eks. vejledende retningslinjer, man skal følge vedrørende uddannelse osv., skulle stå i loven; så ved jeg ikke, hvor vi kom hen, så blev det i hvert fald ikke små lovtekster, så blev det bøger, hver gang vi fik et lovforslag. Det er altså ikke med dette lovforslag hensigten bare at give en slags diktatorisk bemyndigelse, der er simpelt hen praktiske hensyn, som jeg gerne vil overlade til udvalget i den udstrækning, udvalget måtte ønske det.

Fru Edele Kruchow var inde på, at vi skulle have en grundig udvalgsbehandling med streg under ordet grundig, og det er jeg også parat til. Jeg synes nemlig aldrig, vi laver en ikke-grundig behandling i udvalgene, så det kan jeg være helt enig i.

Hvad angår tjenesteboliger, synes jeg